

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 25, No 3 (1974)

***Υπεύθυνοι συμφώνως τῷ νόμῳ**
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
 *Επιστημονικὸν Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
 Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1974:
 Ἰωάννης Καραβάκης,
 Κηφισίας 56, Ἀθήναι.
 ΕΚΔΟΤΗΣ: *Ἐκδίδεται ὑπὸ ἀμετῆς πενταμελὸς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.
 ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: *Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Δημήτριος Χ. Μπρόβας Πελοποννήσου 39, Ἀγ. Παρασκευῆ
 Μέλη Συν/κῆς *Ἐκ.:
 Π. Ν. Δραγῶνας
 Ι. Μ. Καραβαλάκης
 Κ. Χ. Σειταρίδης
 Μ. Μαστρογιάννη-Κορκολοπούλου
 ΠΡΟ-ΕΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
 Ἰωάννης Θ. Βρόβας
 Καλλιδρομίου 25 - Ἀθήναι
 ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθήναι
 ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ: Ἰανουάριος 1975

Ταχ. Διεύθυνσις:
 Ταχ. θυρίς 546
 Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον
 Ἀθήναι

Συνδρομαί:
 Ἔτησις θεσφότερικῶν ὄργ. 200
 Ἔτησις ἑξαμηνιαίου » 300
 Ἔτησις οὐιτητῶν ἡμερησῆς » 50
 Ἔτησις φουτητῶν ἀλλοδαπῆς » 100
 Τίμη ἑκάστου τεύχους » 50

Address: P.O.B. 546
 Central Post Office
 Athens - Greece

Redaction: Dr. D. C. Brovas
 Peloponissou 39,
 Aghia Paraskevi-Attikis
 Greece.

Subscription rates:
 (Foreign Countries)
 \$ U.S.A. 10 per year.

Δελτίον

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 25 Ἰούλιος - Σεπτέμβριος
ΤΕΥΧΟΣ 3 1974

Bulletin

OF THE HELLENIC
VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 25 July - September
No 3 1974

*Ἐπιτηγμὴ καὶ ἐμβόσμητα δίδον ὅπως ἀποστέλλονται ἐπ' ἀνόμῳτι κ. Ἰωάννου Καραβαλάκη Ἰνστιτοῦτον Ἀσθόδοδος Πυρετοῦ, Ἀγία Παρασκευῆ - Ἀττικῆς.

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.20163](https://doi.org/10.12681/jhvms.20163)

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1974). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 25(3), 51–57.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.20163>

Ἀναλύσεις ἐργασιῶν

Abstracts

R. BUTTIAUX - «Microbiologie et decongelation» (Μικροβιολογία καὶ ἀπόψυξις) Rev. Gen. Froid France, 64 No 6 Juin P.P. 591-592, 1973.

Κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀποψύξεως τῶν φαρτῶν προϊόντων διατροφῆς, ταῦτα εὐρίσκονται ἀπὸ μικροβιακῆς ἀπόψεως εἰς τὴν ἰδίαν σχεδὸν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρέθησαν κατὰ τὸν χρόνον ὃν ὑπέστησαν τὴν κατάψυξιν, ἐνίοτε δὲ εἰς καλυτέραν.

Ἐν τούτοις ἡ ἀπόψυξις δύναται νὰ μεταβάλλῃ ἐν πολλοῖς τὴν μικροβιακὴν κατάστασιν τοῦ προϊόντος καθότι, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἀναπόφευκτος ἐφίδρωσις τούτου εὐνοεῖ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν μικροβίων (σαλμονελλῶν), ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ θερμοκρασία τοῦ περιβάλλοντος εἰς ἣν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπόψυξις εὐνοεῖ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν ψυχροφίλων τοιούτων (*LISTERIA*, *CLOSTRIDIUM BOTULINUM* E, *SAPROPHYTES*).

Οὕτω ἐπειδὴ τὰ ψυχρόφιλα βακτήρια κατὰ τὸ ὡς εἴρηται στάδιον εὐρίσκονται εἰς μίαν λαμβάνουσα κατάστασιν καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἄρχεται βραδέως, ὁ συγγραφεὺς παρετήρησεν ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐν λόγῳ δυσμενῶν συνεπειῶν, ἡ ἀπόψυξις τόσον διὰ τὰ βόεια κατεψυγμένα κρέατα ὅσον καὶ διὰ τὰ χοίρεια τοιαῦτα δεόν νὰ ἐπιτυγχάνεται ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ ταχύτερον.

᾿Ωσαύτως διεπιστώθη ὅτι μετὰ τὴν ἀπόψυξιν, ἡ συντήρησις τῶν προϊόντων εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῶν $+1^{\circ}$ C ἕως $+4^{\circ}$ C ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διατήρησιν τῆς μικροβιακῆς χλωρίδος εἰς ἓν ἐπίπεδον εὐπρόσδεκτον ($10^6 - 10^7$ βακτήρια κατὰ G) ἐν ἀντιθέσει μὲ τὴν κοινὴν τοιαύτην, τουτέστιν εἰς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ περιβάλλοντος ($+20^{\circ}$ C), ἡ μικροβιακὴ χλωρίς μεταβάλλεται ἀποτόμως καὶ οὕτω οὐχὶ μόνον ἐγγίζει ἀλλ' ὑπερβαίνει πλειστάκις τὰ $10^9 / 10^{10}$.

AN. XP. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

J. REGNIER - «La conservation en eau de mer réfrigérée» (Ἡ συντήρησις εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ψύχους θαλάσσιον ὕδωρ) Fr. Peche : France No 182, Juil-Aout 1973 P.P. 30-31.

Τὸ ψῦχος ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν ἰστών καὶ προκαλεῖ ἐπὶ τῆς σαρκὸς τῶν ἰχ-

θύων σειράν βιολογικῶν, φυσικῶν, καὶ χημικῶν μεταβολῶν.

Ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει ὅτι ἡ μέθοδος ἣτις ἐφαρμόζεται διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἰχθύων εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ φύχους θαλάσσιον ὕδωρ εἰς πελάγιον ἀλιεῖαν, δὲν ἐμφανίζει ὡς θὰ ἔδει τὰς σημειουμένας εἰς ἀπαντας τοὺς λοιποὺς παρεμφερεῖς τῆμεις τὰς προσδευτικὰς ἐξελίξεις κατὰ τὰ τελευταῖα 40 ἔτη.

Οὕτω ἐκτὸς τῶν σαρδελλῶν καὶ ρεγγῶν δὲν ἐγένετο οὐδεμία παρομοία προσπάθεια ἢ δοκιμὴ διὰ τὴν συντήρησιν ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας ἐτέρων εἰδῶν ἰχθύων κοινῆς καταναλώσεως (γάδος, ὀνίσκος, μουρούνα κ.λ.).

Σήμερον ἡ συντήρησις αὕτη ἐπὶ τῶν ἀλιευτικῶν σκαφῶν συντελεῖται διὰ δύο τρόπων. Ὁ πρῶτος ὅστις χρησιμοποιοεῖται εἰς εὐρείαν κλίμακα ὑπὸ τῶν ἄγγλων ἀλιέων διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ρεγγῶν ἀφορᾷ τὰ ἐμπορευματοκιβώτια (CONTAINERS). Ταῦτα τυγχάνουν τῆς ἐξῆς δυναμικότητος καὶ χωρητικότητος: 2,3 M³ — 1350 Kg ἰχθύων (ρεγγῶν) — 400 λιτρῶν θαλασσίου ὕδατος, — 900 Kg ξηροῦ πάγου.

Ὁ δεύτερος τρόπος συντηρήσεως ἰχθύων ἐντὸς θαλασσίου ὕδατος, λαμβάνει χώραν εἰς εἰδικὸν χώρον ἐντὸς τοῦ πυθμένου τοῦ ἀλιευτικοῦ σκάφους εἰς ὃ τὸ φύχος ἐπιτυγχάνεται διὰ τῶν ὀφιοειδῶν σωλήνων φυκτῆρων ἐντὸς τῶν ὁποίων κυκλοφορεῖ ἄλιμη ἀμμωνίας ἢ ὕδρογονάνθρακες.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι μεταξὺ τῶν δύο τρόπων ὁ δεύτερος τυγχάνει ὁ πλέον ἀποτελεσματικὸς, οἰκονομικὸς καὶ συμπεριώτερος δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν κλασσικὴν ἐναποθήκευσιν διὰ ξηροῦ πάγου, τὸ ὕψος τοῦ στοιβάγματος τῶν ὑπὸ συντήρησιν ἰχθύων δὲν πρέπει γὰ ὑπερβαίνει τὰ 40—50 cm ἐνῶ ἀντιθέτως διὰ τοῦ τρόπου ἐντὸς θαλασσίου ὕδατος ἡ στοιβάσις δύναται γὰ φθάσῃ τὰ 4—5 m καθότι δὲν ὑφίσταται οὐδεὶς κίνδυνος συνθλίψεως τῆς σαρκὸς τῶν ἰχθύων λόγῳ τῆς πυκνότητος τῆς ἄλιμης (D = 0, 9).

AN. XP. ANASTASIOY

Z. ZAWADSKI ET BOGORZELSKA «La survie de staphylococcus aureus dans le boeuf congelé. (Ἡ ἐπιβίωσις τοῦ σταφυλοκόκκου χρυσίζοντος εἰς τὸ βόειον κατεψυγμένον κρέας) *Poland Medic. Veter.* 29 No 10 P.P. 620-621, 1973.

Ἐξ ἀφορμῆς περιπτώσεως τροφικῆς δηλητηριάσεως εἰς ἃς παρατηρήθη ὅτι τὰ φθαρτὰ προϊόντα διατροφῆς περιέχουσι εἰς μεγίστην ποσοτικὴν ἀναλογίαν σταφυλοκόκκους δεδομένου ὅτι τὰ προϊόντα ταῦτα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξίν των καὶ δὴ τῆς ἐντεροτοξίνης τούτων, οἱ συγγραφεῖς προέβησαν πειραματικῶς εἰς τὴν μόλυνσιν τεμαχισμένου γωποῦ βοείου κρέατος διὰ σταφυλοκόκκου χρυσίζοντος.

Πρὸς τούτοις τὸ ὡς εἴρηται προϊόν διατροφῆς συνετηρήθη καὶ διετηρή-

θη εις ψυκτικὸν ἀποθηκευτικὸν χώρον ἐπὶ τέσσαρας μῆνας εις θερμοκρασίαν τῶν —22° C.

Ἐξ ἄλλου καὶ πρὸς μελέτην τοῦ ἐν λόγῳ προϊόντος οἱ ἀνωτέρω προσέθησαν εις τὴν ἀπαριθμησιν τῶν βακτηρίων πρὸ καὶ μετὰ τὴν κατάψυξιν τοῦ τεμαχισμένου βοείου κρέατος ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐναποθηκεύσεώς των.

Αἱ πειραματικαὶ αὐταὶ ἐξετάσεις ἐπαναληφθεῖσαι εις τρεῖς σειρὰς δοκιμῶν, ἀπέδειξαν τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ σταφυλοκόκκου χρυσιζόντος μεταξύ τῆς ἐβδόμης καὶ ὀγδῆς ἡμέρας τῆς ἐναποθηκεύσεώς του ἐν τοῖς ψυγείοις ἔνθα τὸ ποσοστὸν τῶν ἐπιβιωσάντων βακτηρίων κατὰ τὴν χρονικὴν ταύτην περίοδον ἀνῆρχετο εις 15,8%.

Ὡσαύτως κατὰ τὴν λήξιν τῆς ἀναφερομένης ὡς ἄνω διαρκείας συντηρήσεώς του τὸ ποσοστὸν τῆς μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βακτηρίων ἦτο 90,9%.

Ὁὕτω ἡ διατήρησις εις χαμηλὴν θερμοκρασίαν τοῦ τεμαχισμένου γωποῦ βοείου κρέατος περιορίζει τὰ μέγιστα τὰς διὰ σταφυλοκόκκων δηλητηριάσεις.

AN. XP. ANASTASIOY

K.D.SMITH - E. STEINBERGER «Survival of spermatozoa in a human sperm bank. effects of long - term storage in liquid nitrogen» (Ἡ ἐπιβίωσις τῶν σπερματοζωαρίων εις μίαν τράπεζαν σπέρματος ἀνθρώπου. Ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐναποθηκεύσεως εις μακρὸν χρόνον ἐντὸς ὑγροῦ ἀζώτου. JAMA U.S.A. 223 No 7, 1973 P.P. 774-777.

Οἱ ἀνωτέρω συγγραφεῖς προσέθησαν εις τὴν κατάψυξιν σπέρματος ἀνθρώπου ἐντὸς ὑγροῦ ἀζώτου καὶ εις τὴν ἐν συνεχείᾳ συντήρησιν τούτου ἐπὶ 8 ἔτη. Συνολικῶς προσέθησαν εις τὴν κατάψυξιν 1.764 φιαλῶν περιεχοσῶν 1,1 ml σπέρμα ἐκάστη, προερχομένου ἐκ 533 ἐκσπερματίσεων 207 ἀτόμων.

Ὡς διεπιστώθη ἡ κατάψυξις καὶ ἡ ἀπόψυξις τοῦ ἐν ἐναποθηκεύσει ὡς ἄνω σπέρματος προεκάλεσαν μίαν ἀπώλειαν τῶν σπερματοζωαρίων εις ὅτι ἀφορᾷ τὴν κινητικότητα καὶ ζωτικότητα των εις ποσοστὸν περίξ τοῦ 50%. Ἀντιθέτως ἐξηκριβίωθη ὅτι τὸ κινητικὸν κέντρον τῶν σπερματοζωαρίων ἦτο σχεδὸν ἀνέπαφον ὅταν ἡ ἐναποθήκευσις καὶ συντήρησις των ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας δὲν ὑπερέβη τοὺς 36 μῆνας.

Ὁὕτω τὰ πειράματα τῶν ὡς εἴρηται συγγραφέων ἀπέδειξαν ὅτι τὰ δειγματα περιέχοντα 40 ἕως 200 ἑκατομμύρια σπερματοζωαρίων κατὰ ml μετὰ ζωτικότητος κυμαινομένης μεταξύ 60—89% παρουσίαζον μειωμένην κινητικότητα, ἥτις ἐπροχῶρει βαθμιαίως καὶ προοδευτικῶς ἀπὸ τὸ 3ον μέχρι τὸ 8ον ἔτος τῆς συντηρήσεως τοῦ σπέρματος καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ποσοστὸν τῶν ἐπιβιούντων σπερματοζωαρίων ἦτο χαμηλότερον.

AN. XP. ANASTASIOY

V. UDRY - «Conservation des oignons avec ou sans fanes» (Η συντήρησις τῶν κρομμύων μετὰ ἢ ἄνευ τῶν ἐξωτερικῶν φύλλων - λεπίων). Rev. Suisse Vitic. Arboric Hortic. 4, No 5 P.P. 181-183, 1972.

Ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρεται εἰς τὴν συντήρησιν τῶν κρομμύων ποικιλίας «SUPERBA» εἰς ψυκτικούς θαλάμους εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῶν — 0,6 ° ἕως — 2 ° C τουτέστιν πλησίον τοῦ σημείου πήξεώς των μετὰ τῆς σχετικῆς ὑγρασίας 75% — 80%.

Ἡ ποικιλία αὕτη ἐπειδὴ ἐφιδροῦται πολὺ μετὰ τὴν ἐκρίζωσιν συντηρεῖται καλῶς ὑπὸ τοῦ ψύχους. Πρὸς τούτοις τὰ πρὸς συντήρησιν κρόμμια δέον νὰ εἶναι ξηρά, συμπαγῆ, ὄριμα, ὑγιᾶ καὶ μὴ μωλωπισθέντα.

Κατὰ τὴν ἐναποθήκευσιν δέον νὰ λαμβάνηται πρόνοια καλοῦ ἀερισμοῦ καὶ ἀποφυγῆς τῶν συμπίεσεων μεταξὺ των. Ἐξ ἄλλου ὡς διεπιστώθη δὲν ὑφίστανται σημαντικαὶ διαφοραὶ εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ὡς εἴρηται κρομμύων μετὰ ἢ ἄνευ τῶν ἐξωτερικῶν φύλλων — λεπίων.

Ὁ χρόνος συντηρήσεως ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἀνέρχεται εἰς 7—9 μῆνας.

ΑΝ. ΧΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Aspetti della contaminazione ambientale da mercurio e da cadmio (Παρατήρησις ἐπὶ τῆς μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος ἐξ ὕδραργύρου καὶ καδμίου). Muscher (1973), Bundesge Sunndheitsblatt, 16, 264. (Αναδημοσιεύθη εἰς τὴν Sel. Veterinaria (1974), No 6-7, P. 338-339.

Κατὰ τὸ ἔτος 1971 εἰς ΗΠΑ ἐμελετήθησαν ἀρκετὰ κρούσματα τροφολοιμῶξεων. Ταῦτα ἀπεδόθησαν εἰς τὴν θρωσιν τυρῶν CAMEMBERT καὶ BRIE Γαλλικῆς προελεύσεως, μειμολυσιμένων ὑπὸ ἐντεροτοξινογόνων στελεχῶν E. COLI.

Οἱ ἐρευνῆται H. S. PARK, E. H. MORTH καὶ N. F. OLSON ἐμελέτησαν τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἐν λόγῳ μικροοργανισμοῦ εἰς τὸν τυρὸν CAMEMBERT.

Ἐκ τῆς μελέτης κατεφάνη ὅτι, ἡ ἐπιβίωσις τῶν στελεχῶν τῆς E. COLI καθίσταται ἀδύνατος, λόγῳ τῆς γαλακτικῆς ζυμώσεως καὶ τοῦ δημιουργουμένου ὀξίνου περιβάλλοντος τῆς πρὸς ὄριμανσιν τυρομάζης.

Ἐπιπλέον, ἡ παρουσία ἀντιβιοτικῶν εἰς τὸ πρὸς τυροκόμησιν γάλα, ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν καὶ δράσιν τῶν τυπικῶν γαλακτικῶν ἐνζύμων, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν μικρὰν ὀξύτητα τῆς τυρομάζης.

ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἐξηγεῖται ἡ ἐπιβίωσις τῶν παθογ. στελεχῶν τῆς E. COLI εἰς τὸν τυρὸν καὶ ἡ πρόκλησις τοξιλομῶξεων εἰς τοὺς κατακαλωτάς.

ΔΗΜ. ΒΟΓΙΑΖΑΣ

Antibiotics in milk could cause food poisonous problems (Η παρουσία αντιβιοτικών εις τὸ γάλα δυνατόν νὰ δημιουργήσῃ προβλήματα τροφολοιμώξεων). *J milk food technol*, vol. 36. P. 382, No 7 (1973).

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν εις Δ. Γερμανίαν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος δύνανται νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἀκολούθως:

Ἡ παραγωγή καὶ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ὑδραργύρου καὶ καδμίου εὐρίσκεται εις συνεχῆ ἀύξησιν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ μόλυνσις τοῦ περιβάλλοντος καθίσταται ἀναπόφευκτος.

Ἀπεδείχθη ὅτι, ἡ ποσότης τῶν τοξικῶν αὐτῶν μετάλλων εις τὸ ὕδωρ τῶν ποταμῶν RENO καὶ WESER, τῶν διερχομένων πλησίον βιομηχανικῶν ζωνῶν, ἀνέρχεται εις 2—3 μγ ἀνὰ λίτρον ὕδατος διὰ τὸν Hg καὶ 1—7 μγ διὰ τὸ Cd. Εἰς τὸ πόσιμον ὕδωρ ἀνευρέθησαν 0,04—0,6 μγ ὑδραργύρου ἀνὰ λίτρον ὕδατος, ἐνῶ εις τὸν ἀέρα διεπιστώθησαν ἀτμοὶ Hg καὶ κόνις Cd.

Ἡ πρόσληψις καὶ ἐναπόθεσις τῶν ἀνωτέρω τοξικῶν μετάλλων ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων, λαμβάνει χώραν κυρίως διὰ τῆς θρώσεως τροφῶν περιεχοσῶν Hg καὶ Cd.

Ἐπελογίσθη ὅτι ὁ μέσος Δυτικογερμανὸς καταναλωτὴς λαμβάνει 53 μγ ὑδραργύρου ἐβδομαδιαίως, ἐξ αὐτῶν δὲ τὰ 20% προσέρχονται ἐκ θαλασσίων προϊόντων.

Ὁὕτω ἀπεδείχθη ὅτι, αἱ λαμβανόμεναι ποσότητες ἐβδομαδιαίως εἶναι μικρότεραι τῶν ὑπὸ τοῦ FAO/WHO καθορισθεισῶν, ἦτοι τῶν 300 μγ διὰ τὸν Hg ὡς μέταλλου καὶ 200 μγ ὑπὸ μορφὴν ὀργανικῶν ἐνώσεων (πλέον ἐπικινδύνου). Ὡς ἀνεκτὸν ὄριον διὰ τὸ καδμίου ἐπροτάθη ἡ ποσότης τῶν 400—500 μγ ἐβδομαδιαίως, καίτοι ἡ ἡμερησία ἐναπόθεσις αὐτοῦ εις τὸν ἄνθρωπον ἀνέρχεται εις 50—300 μγ.

Ὡς ἐκ τούτου, ὁ συγγραφεὺς προτείνει τὴν λήψιν τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων διὰ τὴν μείωσιν τῆς ἐναποθέσεως τῶν μετάλλων αὐτῶν εις τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων μέσω τῶν τροφῶν ἦτοι τὸν ἔλεγχον τῶν βιομηχανικῶν παραγωγῆς Hg καὶ Cd, τῶν βιομηχανικῶν τροφίμων, τοῦ χρησιμοποιομένου εις αὐτὰς ὕδατος κ.ἄ..

ΔΗΜ. ΒΟΓΙΑΖΑΣ

**ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΟΙΣΤΡΙΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΑΓΕΛΛΩΣ
ΚΑΤΑ ΤΑΣ 60 ΠΡΩΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΤΟΚΕΤΟΥ**

Υπό
ΚΩΝ. ΣΕΪΤΑΡΙΔΗ* και Ε. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ**

Συγγραφεύς	Αριθ. άγελ.αδ.	Θεραπευτική άγωγή	Έγκυμοσύνη	
			Γονιμοτ. Α΄ Σπερμα-τεγχύσεως	Συνολικώς
Roussel και Beatty (1969)	20	1) Μάρτυρες	—	53 %
	20	2) 1mgMGA(Meigestrol Acetate) ή-μερησίως, διά τής τροφής, επί 15 ή-μέρας. Ο πρώτος όργασμός έπαρου-σιάσθη 4,9 ήμέρας και ό δεύτερος 21 (19-24) ήμέρας από τής διακοπής χορηγήσεως MGA. (MGA έχορηγήθη μετά παρέλευσιν τουλάχιστον 50 ήμε-ρών από του τοκετού). —Ο συγχρονισμός του οιστρικού κύ-κλου είχεν καλύτερα άποτελέσματα κατά τους ψυχρούς ή τούς θερμούς μήνας του έτους. —Δέν διεπιστώθη επίδρασις MGA επί τής γαλακτοπαραγωγής.	26 %	60 %
Brown et al (1972)	23	1) Μάρτυρες	56 %	96 %
	25	2) 120mg Dhpa (Dixydroxy - Progeste-rone-Acetophenide) ήμερησίως, διά τής τροφής, επί 9 ήμέρας και 5mg EV (Estradiol Valerate), ένδομυϊκώς, την 2αν ήμέραν από τής ένάρξεως χορη-γήσεως Dhpa.	84 %	88 %
	24	3) 120mg Dhpa ήμερησίως, διά τής τροφής, επί 9 ήμέρας και 5mg EV, ένδομυϊκώς, την 2αν και 10ην ήμέ-ραν από τής ένάρξεως χορηγήσεως Dhpa.	63 %	92 %
	25	4) 120mg Dhpa ήμερησίως διά τής τροφής, επί 9 ήμέρας και 5mg.		

* Έργαστ. Έρεύνης Φυσιοκαθ. Άναπαραγωγής Ζώων.

** Σταθμός Κτηνοτροφικής Έρεύνης Θεσσαλονίκης.

		ΕΥ, ένδομυϊκώς, τήν 2αν ήμέραν και 1000 U.I. όρογοναδοτροπίνης (PMS), ένδομυϊκώς, τήν 10ην ήμέραν από τής ένάρξεως χορηγήσεως Dhpa και 750 U.I. χοριακής γυναδοτροπίνης (HCG), ένδομυϊκώς, συγχρόνως με τήν σπερματέγχυσιν. — Έναρξις χορηγήσεως Dhpa : 5—10 ήμέρας (γονιμότης α' σπερματεγχύσεως : 80%), 10—15 ήμέρας (γονιμότης α' σπερματεγχύσεως : 53%) 20—25 ήμέρας (γονιμότης α' σπερματεγχύσεως : 53%) 30—35 ήμέρας (γονιμότης α' σπερματεγχύσεως : 86%) και 40—45 ήμέρας (γονιμότης α' σπερματεγχύσεως : 73%) από του τοκετου.	60 %	88 %
Arbeiter και Weber (1972)	53	Αί άγελάδες έξητάσθησαν τήν 4ην ήμέραν από τó τοκετου και όσαι έξ αυτών έπαρουσίαζον παθολογικάς καταστάσεις του γεννητικου συστήματος (κατακράτησις πλακοϋντος, άτο νία μήτρας) ύπεβλήθησαν εις θεραπείαν. Αί άγελάδες αί άνευ παθολογικής καταστάσεως του γεννητικου συστήματος έλαβον από τής 15ης ήμέρας και αί άγελάδες μετά παθολογικής καταστάσεως του γεννητικου συστήματος από τής 3ης—4ης έβδομάδος [άφου ίάθησαν] από του τοκετου 10mg Chloroform Acetate (CAP ήμερησίως, διά τής τροφής, επί 10 ήμέρας. Διαρκούντος του πρώτου όργανου από τής διακοπής χορηγήσεως CAP διενεργήθη ένδομητρίος έγχυσις 50—100 κ.έκ. Lugol (1:2:300). Διενεργήθη σπερματέγχυσις κατά τον έπόμενον όργανισμόν μόνον εις τās άγελάδας τās άπηλλαγμένας χρονίας ένδομητρίτιδος, ένω εις τās τοιαύτας με χροονίαν ένδομητρίτιδα διενεργήθη και πάλιν ένδομητρίος έγχυσις Lugol και ή σπερματέγχυσις άνεβλήθη διά τον έπόμενον όργανισμόν. Έκ των άγελάδων μετά παθολογικής καταστάσεως του γεννητικου συστήματος αί 4 συνέλαβον 97 ήμέρας και αί πέντε (5) 117 μέρας από του τοκετου και έκ των 43 άγελάδων, άνευ παθολογικής τινός καταστάσεως του γεννητικου συστήματος, αί 18 συνέλαβον 56 ήμέρας αί έέκα έπτά (17) 76 ήμέρας αί έπτά (7) 97 ήμέρας και ή μία (1) 117 ήμέρας από του τοκετου. Αί άνωτέρω άγελάδες έπαρουσίαζον, κατά τó προηγηθέν έτος, σοβαρά προβλήματα στείρότητας.		